

РЕШЕНИЕ

№ 272

гр. Бургас, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря **МИЛИЦА Т. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно наказателно дело № 20242120200299 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 58д - 63д от ЗАНН.

Образувано е по жалба на К. Н. Х., ЕГН *****, срещу Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 6152321 на ОД МВР - Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административнонаказващият орган - ОД МВР - Бургас, редовно уведомен, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази възраженията на страните, намира за установено следното от **фактическа страна**:

На 05.07.2022 г., в 16:53 ч., в гр. Бургас, на ПП I-6, км. 490+100, в посока от пътен възел Л..... към КПП-1, мобилно техническо средство ARH CAM S1 № 120cc68, засякло и заснело движещ със скорост от 97 км/ч, лек автомобил Д... с рег. № А, при максимално допустима скорост за движение в населено място до 80 км/ч. Въпросното нарушение било записано на файл - снимка № 120СС68/0076837. Заснетият лек автомобил е с регистриран ползвател К. Н. Х. (л. 13). Установено е, че скоростта следва да се счита на 94 км/ч (след приспаднатия толеранс от 3 км/ч в полза на водача) или с 14 км/ч над разрешената скорост.

Техническото средство - мобилна система за контрол на скоростта, към датата на заснемане на нарушението, било годно и калибрирано, видно от приложения по делото протокол от проверка (л. 9) и удостоверение за одобрен тип средство за измерване (л. 12).

Електронният фиш е издаден за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 лв.

По делото липсват данни жалбоподателят да е представил писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали, които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка.

От правна страна:

Съдът приема, че жалбата е подадена в срока за обжалване, от легитимирано да обжалва лице и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Съгласно разпоредбата на § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; *мобилни* - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В конкретния случай, видно от протокола за проверка, системата за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение е автоматизирано техническо средство по смисъла на закона.

Видно от ЕФ и от снимката на л. 14 от делото безспорно се установява, че към датата на нарушението в процесния участък е имало въведено ограничение на скоростта за движение в населено място до 80 км/ч.

Електронният фиш е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл. 189, ал. 4, изр. 2-ро от ЗДвП, задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че същият е издаден от ОД на МВР - Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона - териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението. В ЕФ точно е посочено мястото на извършване на нарушението, отразено е обстоятелството, че в този участък важи забрана за движение с по-висока от 80 км/ч скорост, както и точната измерена от АТС скорост. Посочена е също така и разликата между засечената и разрешената скорост - 14 км/ч, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 км/ч, който представлява допустимата техническа грешка при измерване на скоростта.

По делото, като писмено доказателство, е представено ксерокопие на снимка (л. 14), изготвена чрез системата за видеоконтрол, от която става ясно, че посочената скорост е била засечена на 05.07.2022 г. в 16:53:34 ч. Доколкото посочената снимка е изготвена със система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС, то същата се явява веществено доказателство по смисъла на чл. 189, ал. 15

от ЗДвП.

Всичко това кара съда да приеме, че нарушението е безспорно доказано, като не са допуснати нарушения на материалния закон или процесуалните правила по издаване на ЕФ.

Правилно е определен и субектът на административнонаказателната отговорност в лицето на жалбоподателя. От доказателствата по делото се установява, че с посочения номер в системата на Сектор ПП е регистриран л. а. Д... с рег. № А, с вписан ползвател - жалбоподателят К. Н. Х.. Разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП предвижда административнонаказателна отговорност за собственика или за този, на когото е предоставено МПС, а разпоредбата на ал. 2 гласи, че когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на МПС. В разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, пък е разписана процедурата по която следва да процедира собственикът или вписаният ползвател, ако друго лице е управлявало автомобила - в 14-дневен срок от получаване на ЕФ да предостави в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на МПС. Само в този случай първоначално издаденият срещу собственика/ползвателя ЕФ се анулира и се издава нов ЕФ срещу посоченото в декларацията лице. В конкретния случай такава декларация не е подадена и жалбоподателят не е посочил друго лице, поради което и правилно е бил санкциониран с издадения ЕФ.

За така констатираното нарушение по чл. 21 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Съдът намира, че е осъществен състава на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, съгласно който, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. В § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, е дадено легално определение на понятието повторно нарушение - извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. От данните по делото се установява, че настоящото деяние е извършено в едногодишния срок от влизане в сила на посочения Електронен фиш Серия К № 4572571, връчен на 12.08.2021 г., и влязъл в законна сила на 27.08.2021 г. С оглед на което и на основание чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, вр. § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, настоящото нарушение се явява повторно и правилно е наложено административно наказание глоба в двоен размер, а именно 100 лв.

По отношение на възражението за неспазване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН, съдът намира да отбележи, че са спазени всички срокове за издаване на ЕФ, като на първо място са неприложими сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. В тази връзка, съгласно Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Това предполага изключване на приложението, спрямо електронния фиш, на разпоредби, отнасящи се специфично до АУАН или до НП. Така например неприложим се явява 3-месечият срок от откриването на нарушителя по ал. 1 на чл. 34 от ЗАНН, тъй като същият се отнася до издаването на АУАН, а фишът има и характеристиките на НП. Неприложим е и 6-месечният срок по ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН, тъй като същият се отнася до издаването на НП, а фишът има и характеристиките

на АУАН (Решение № 185/26.03.2019 г. на АдмС - Хасково по № 902/2018 г., Решение № 1772/16.10.2018 г. на АдмС - Бургас по № 1863/2018 г.). На следващо място, не са изтекли и давностните срокове за преследване, като в конкретния случай обикновената давност за преследване е 3 години, съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, респ. абсолютната давност е 4 години и половина, а от установяване на нарушението, извършено на 05.07.2022 г., до настоящия момент не са изминали посочените срокове.

Управлението на пътно превозно средство е дейност с повишен риск и една от най-честите причини за настъпването на ПТП е именно движението с несъобразена или превишена скорост, поради което и извършеното се явява деяние със завишена обществена опасност, поради което и приложението на чл. 28 от ЗАНН в конкретния случай би било незаконосъобразно.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като в хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което и атакуваният електронен фиш следва да се потвърди.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 6152321 на ОД МВР - Бургас, срещу жалбоподателя К. Н. Х. с ЕГН *****.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____